

Cauza C-47/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

28 ianuarie 2020

Instanța de trimitere:

Bundesverwaltungsgericht (Germania)

Data deciziei de trimitere:

10 octombrie 2019

Reclamant, apelant și recurent:

F.

Pârât, intimat în apel și intimat în recurs:

Stadt Karlsruhe

Obiectul procedurii principale

Recunoaștere în Germania a unui permis de conducere spaniol – Diferența dintre eliberarea și reînnoirea unui permis de conducere – Competența unui stat membru de a subordona, în cazul reînnoirii permisului de conducere, acordarea recunoașterii pe teritoriul său îndeplinirii unor condiții suplimentare

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE se opun ca un stat membru pe teritoriul căruia titularului unui permis de conducere valabil în Uniunea Europeană din categoriile A și B eliberat de un alt stat membru i-a fost refuzat dreptul de a conduce autovehicule, ca urmare a conducerii în stare de ebrietate, să refuze recunoașterea unui permis de conducere

pentru aceste categorii care i-a fost eliberat persoanei interesate în cel de al doilea stat membru menționat prin intermediul reînnoirii în temeiul articolului 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, ulterior refuzului recunoașterii?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), articolul 2 alineatul (1), articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf

Dispozițiile naționale invocate

Regulamentul privind permisul de conducere (denumit în continuare „FeV”), articolul 29

Legea privind circulația rutieră (denumită în continuare „StVG”), articolul 3 alineatul (6)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Reclamantul, un cetățean german, are o reședință în Spania din 1992 și altă reședință în Karlsruhe (Germania) care însă nu constituie reședința sa obișnuită în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2006/126. În anii 1987, 1990, 1995 și 2000, reclamantul a fost condamnat în Germania pentru conducere în stare de ebrietate.
- 2 La 21 octombrie 1992, reclamantului i-a fost eliberat un permis de conducere în Spania care includea, printre altele, categoriile A și B. De la data respectivă, durata de valabilitate a acestui permis a fost prelungită în Spania de mai multe ori.
- 3 La 12 decembrie 2008, reclamantul a condus în Germania un autovehicul cu un nivel al alcoolemiei de 2,12 la mie. În consecință, acesta a fost condamnat pentru conducere în stare de ebrietate și i s-a refuzat dreptul de a conduce autovehicule în Germania cu permisul de conducere spaniol, pentru motivul inaptitudinii de a conduce. A fost stabilită o perioadă de 14 luni de interdicție de a solicita un nou permis care s-a încheiat la 19 martie 2010. Permisul său eliberat în Spania a fost retras și trimis autorităților spaniole competente. Totuși, acestea l-au predat din nou reclamantului la scurt timp după aceea.
- 4 La 23 noiembrie 2009, așadar încă în cursul perioadei de interdicție dispuse în Germania, reclamantului i-a fost eliberat un nou permis de conducere în Spania pentru categoriile A1, A2, A și B care era valabil până la 22 octombrie 2012, asemenea permisului său de conducere anterior. La 15 octombrie 2012, reclamantul a obținut în Spania un permis de conducere pentru categoriile A1, A2, A și B, cu valabilitate până la 22 octombrie 2014, la 18 septembrie 2014, un

permis de conducere pentru categoriile AM, A1, A2, A și B, cu valabilitate până la 22 octombrie 2016, iar la 6 septembrie 2016, actualul său permis de conducere pentru categoriile AM, A1, A2, A și B, cu valabilitate până la 22 octombrie 2021. Pentru aceste categorii de vehicule, începutul valabilității înscris în permise este data de 21 octombrie 1992.

- 5 La 20 ianuarie 2014, reclamantul a solicitat recunoașterea în Germania a permisului său de conducere spaniol din 21 octombrie 1992 valabil până la 22 octombrie 2014. Pârâtul a respins această cerere, întrucât reclamantului i-ar fi fost retras în Germania permisul său de conducere spaniol. La expirarea interdicției, reclamantul nu ar fi obținut în Spania un nou permis de conducere care trebuia să fie recunoscut, ci în Spania i-ar fi fost eliberate numai documente substitutive. Întrucât reclamantul nu ar fi prezentat raportul de expertiză medico-psihologică solicitat, s-ar putea concluziona că acesta este inapt să conducă autovehicule. Pentru aceleași motive a fost respinsă contestația sa împotriva acestei decizii.
- 6 Întrucât acțiunea formulată la Verwaltungsgericht [Tribunalul Administrativ], cât și apelul împotriva acestei hotărâri au fost respinse, reclamantul a formulat recurs la instanța de trimitere.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 7 Reclamantul susține că s-ar presupune în mod arbitrar și fără un temei juridic că cele trei acte administrative spaniole din 15 octombrie 2012, 18 septembrie 2014 și 6 septembrie 2016 nu ar constitui eliberarea unui permis de conducere în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126, ci o prelungire a permisului de conducere inițial din 21 octombrie 1992. De asemenea, ar fi lipsită de temei juridic ipoteza ca, la reînnoirea unui permis de conducere, o neregularitate existentă să fie transferată în permisul actual. Totodată, nu ar exista o decizie în acest sens a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Competența de a decide dacă reclamantul ar fi din nou apt de a conduce ar reveni exclusiv autorității spaniole. Decizia acesteia nu ar trebui să fie verificată de autoritățile germane.
- 8 Pârâtul consideră că decizia pe care a adoptat-o și care a fost confirmată de instanțele inferioare este corectă.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 9 Mai întâi, instanța de trimitere explică modul în care trebuie evaluat cazul în temeiul dreptului german. În conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din FeV, titularii unui permis de conducere străin pot, în limita autorizată de permisul lor, să conducă autovehicule în Germania atunci când nu au reședința obișnuită în această țară. Această reglementare este aplicabilă, din moment ce reclamantul are reședința obișnuită în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2006/126 în Spania, iar nu în Germania.

- 10 Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) prima teză punctul 3 din FeV, există o excepție potrivit căreia nu beneficiază de dreptul prevăzut la alineatul (1) titularii unui permis de conducere străin cărora le-a fost retras definitiv permisul de conducere pe teritoriul național. Reclamantului i-a fost retras definitiv permisul său de conducere spaniol în Germania, ca urmare a conducerii în stare de ebrietate, cu consecința refuzului dreptului acestuia de a se folosi de permisul de conducere spaniol în Germania.
- 11 Înscrierea retragerii permisului de conducere în registrul privind aptitudinea de a conduce nu este încă radiată, fapt care ar fi înlăturat excluderea prevăzută la articolul 29 alineatul (3) prima teză punctul 3 din FeV privind utilizarea pe teritoriul național a permisului de conducere străin. Astfel, articolul 29 alineatul (3) a treia teză din FeV stabilește că prima teză punctele 3 și 4 trebuie aplicată în privința unui permis de conducere valabil în Uniunea Europeană sau în SEE numai în cazul în care măsurile pe care le vizează sunt înscrise în registrul privind aptitudinea de a conduce și nu au fost radiate.
- 12 În ceea ce privește acordarea din nou a dreptului de a putea utiliza permisul de conducere în Germania, prezintă relevanță articolul 29 alineatul (4) din FeV [„În urma adoptării uneia dintre deciziile menționate la alineatul (3) punctele 3 și 4, dreptul de a utiliza un permis de conducere străin pe teritoriul național este acordat, la cerere, atunci când motivele retragerii nu mai există.”] coroborat cu articolul 3 alineatul (6) din StVG („Pentru acordarea dreptului, în urma unei măsuri de retragere [...], de a utiliza din nou un permis de conducere străin pe teritoriul național persoanelor cu reședința obișnuită în străinătate se aplică dispozițiile referitoare la emiterea unui nou permis de conducere ulterior unei retrageri [...] în mod corespunzător”). Potrivit acestora, ca urmare a conducerii în stare de ebrietate cu un nivel al alcoolemiei de 2,12 la mie, reclamantul ar fi trebuit să prezinte un raport de expertiză medico-psihologică pozitiv, ceea ce însă nu a făcut.
- 13 Pentru instanța de trimitere se ridică problema dacă acest caz trebuie evaluat și în temeiul dreptului Uniunii. Ca urmare a aplicării prioritare a dreptului Uniunii, în temeiul principiului recunoașterii reciproce a permiselor de conducere eliberate de statele membre prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126, reclamantul ar avea dreptul de a conduce autovehicule din categoriile A și B în Germania cu permisul său de conducere spaniol reînnoit ultima dată la 6 septembrie 2016 și valabil până la 22 octombrie 2021, inclusiv fără îndeplinirea acestor condiții prevăzute de dreptul german, dacă o astfel de obligație de recunoaștere ar exista, de asemenea, în cazul reînnoirii unui permis de conducere din categoriile menționate la articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126.
- 14 În esență, se ridică problema în ce măsură principiul recunoașterii prevăzut de dreptul Uniunii care decurge din articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126 este aplicabil și în privința reînnoirii unui permis de conducere în temeiul articolului 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, efectuată de

statul membru în care se află reședința obișnuită, după ce statul membru de ședere a refuzat persoanei interesate dreptul de a se folosi de permisul său de conducere pe teritoriul acestuia, ca urmare a conducerii în stare de ebrietate și a lipsei aptitudinii de a conduce care rezultă din aceasta.

- 15 Potrivit instanței de trimitere, este lipsit de interes faptul că reclamantul și-a recuperat în Spania permisul de conducere spaniol eliberat la 22 octombrie 2007 – care a făcut obiectul refuzului definitiv al dreptului de a se folosi de acesta în Germania – încă din cursul perioadei de interdicție dispuse în Germania și că, în plus, i-a fost eliberat un nou permis de conducere în Spania – de asemenea, în cadrul perioadei de interdicție menționate – cu durată de valabilitate nemodificată, până la 22 octombrie 2012. Chiar dacă jurisprudența Curții recunoaște că un stat membru nu este împiedicat să refuze unei persoane care, pe teritoriul său, a făcut obiectul unei măsuri de retragere a permisului, însoțită de o interdicție de a solicita un nou permis o anumită perioadă, recunoașterea unui nou permis emis de un alt stat membru în această perioadă de interdicție (a se vedea, printre altele, Hotărârea din 19 februarie 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, punctul 83), eventuala obligație de recunoaștere în Germania, care face obiectul prezentei acțiuni, nu este legată de vechiul permis de conducere al reclamantului restituit în perioada de interdicție și, cu atât mai puțin, de cel eliberat la 23 noiembrie 2009, a cărui valabilitate a expirat, ci de permisul de conducere spaniol valabil în prezent care a fost eliberat la 6 septembrie 2016. Acest permis de conducere își are originea în acordarea dreptului de conducere corespunzător la 21 octombrie 1992, în privința căruia nu pare să existe o încălcare a condiției privind reședința prevăzute de dreptul Uniunii și care nu s-a efectuat nici în cursul unei perioade de interdicție.
- 16 În ceea ce privește mențiunile referitoare la valabilitate înscrise în permisul de conducere valabil în prezent și în premisele de conducere anterioare ale reclamantului, pentru instanța de trimitere este neîndoielnic faptul că permisul de conducere al reclamantului eliberat în Spania la 6 septembrie 2016 și valabil până la 22 octombrie 2021 a fost eliberat în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2006/126, fiind vorba, așadar, despre reînnoirea permisului de conducere la expirarea duratei de valabilitate în sensul dispoziției menționate. Din această dispoziție reiese că, la reînnoirea permiselor de conducere din categoriile prevăzute de aceasta, în temeiul dreptului Uniunii, statele membre pot, dar nu sunt obligate să prevadă o verificare a aptitudinii. Această concluzie nu este modificată nici de punctul 14.1 din anexa III la directivă.
- 17 Dacă în cazurile de reînnoire a unui permis de conducere articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126 justifică pentru statele membre, din perspectiva dreptului Uniunii, doar posibilitatea unei verificări, iar nu obligația unei verificări, reînnoirea unui permis de conducere pentru clasele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126 se deosebește în mod fundamental de eliberarea unui permis de conducere în conformitate cu cerințele menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din această directivă. Potrivit acestei reglementări, permisele de conducere se eliberează numai solicitanților care au promovat un test de verificare a aptitudinilor și

comportamentului și un test teoretic și îndeplinesc normele medicale, în conformitate cu dispozițiile anexelor II și III.

- 18 În opinia instanței de trimitere, numeroase elemente pledează în favoarea faptului că, la reînnoirea unui permis de conducere pentru categoriile menționate la articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126 efectuată după ce titularului i-a fost refuzat dreptul de a se folosi de permisul său de conducere pe teritoriul statului membru de ședere ca urmare a constatării lipsei aptitudinii de a conduce, nu există obligația unei recunoașteri fără nicio formalitate, după cum rezultă din jurisprudența constantă a Curții de Justiție privind eliberarea unui permis de conducere cu verificarea cerințelor minime armonizate prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2006/126.
- 19 În această privință, instanța de trimitere menționează jurisprudența Curții potrivit căreia un permis de conducere care a fost emis după expirarea perioadei de interdicție rămase definitive pe teritoriul național, cu respectarea cerinței privind reședința, trebuie să fie recunoscut fără nicio formalitate. Chiar dacă un stat membru condiționează emiterea unui nou permis de conducere în temeiul dispozițiilor sale naționale de cerințe mai severe, acesta trebuie să recunoască permisul de conducere valabil în Uniunea Europeană emis de alt stat membru după expirarea perioadei de interdicție și cu respectarea cerinței privind reședința (a se vedea, printre altele, Hotărârea din 26 iunie 2008, Wiedemann și Funk, C-329/06 și C-343/06, EU:C:2008:366, punctul 54). În aceste cazuri, lipsa aptitudinii a fost restabilită prin verificarea aptitudinii efectuată de celălalt stat membru la momentul emiterii ulterioare a permisului de conducere (Hotărârea din 19 februarie 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, punctul 92 și următorul și Hotărârea din 26 aprilie 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, punctul 51). În același timp, nu mai există în acest caz competența statului membru care, în temeiul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, a refuzat persoanei interesate dreptul de a se folosi de permisul său de conducere pe teritoriul acestuia ca urmare a lipsei aptitudinii de a conduce, de a verifica dacă persoana respectivă a redobândit aptitudinea de a conduce și dacă, prin urmare, poate conduce din nou autovehicule pe teritoriul său (a se vedea Hotărârea din 23 aprilie 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punctul 74 și următoarele).
- 20 În opinia instanței de trimitere, din jurisprudența Curții reiese că existența unei obligații de recunoaștere în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126 depinde de aspectul dacă dreptul Uniunii impune pentru eliberarea permisului de conducere în cazul concret verificarea condițiilor minime armonizate prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2006/126. Potrivit instanței de trimitere, întrucât în speță este vorba totuși despre o reînnoire a permisului de conducere spaniol al reclamantului, iar nu despre eliberarea unui permis de conducere în cazul căreia statul membru emitent este obligat să efectueze o verificare completă a aptitudinii în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2006/126, rămâne în competența recunoscută de Curte a statului membru care, în temeiul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, a refuzat persoanei interesate dreptul de a se folosi de

permisul său de conducere pe teritoriul acestuia ca urmare a lipsei aptitudinii de a conduce să verifice dacă persoana interesată a redobândit aptitudinea de a conduce (a se vedea Hotărârea din 23 aprilie 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punctul 74 și următoarele).

- 21 Această concluzie nu este infirmată nici de faptul că legislația spaniolă privind eliberarea permiselor de conducere prevede un examen medical în cazul reînnoirii unui permis de conducere pentru categoriile A și B, așadar, în domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126. Faptul că astfel de reglementări adoptate de un singur stat membru cu privire la cerințele medicale în legătură cu reînnoirea unui permis de conducere nu conduc la obligația de recunoaștere în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE, decurge, în opinia instanței de trimitere, deja din împrejurarea că, potrivit jurisprudenței Curții, recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere fără nicio formalitate prevăzută de aceasta este legată de aspectul că dreptul Uniunii impune cerințe minime armonizate și, prin urmare, obligatorii pentru toate statele membre cu privire la aptitudinea de a conduce autovehicule, printre altele, din punct de vedere medical, pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul unui permis de conducere și a căror respectare trebuie să fie verificată la eliberarea unui permis de conducere de către statul membru în care se află reședința obișnuită. Totuși, potrivit articolului 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, acest aspect nu se aplică în cazul reînnoirii permiselor de conducere din categoriile menționate în cadrul său.
- 22 Pentru clarificarea problemei dacă teza susținută de instanța de trimitere este corectă, aceasta adresează Curții întrebarea preliminară prezentată mai sus.